

Дуже щаслива книга про котиків Майка та Сандру

Валентина Басан

Один день в школі

В одному сонячному містечку живуть два кошеняти: котик Майк і кішечка Сандра. Братик і сестричка люблять грати в м'ячик і пити молочко. Їм подобається подорожувати з батьками і ходити до друзів на дні народження.

Щоранку сім'я котиків прокидається і говорить один одному —
Доброго ранку!

Потім вони по черзі вмиваються і чистять зубки спеціальними щіточками для кошенят.

У котика Майка блакитна щіточка зі смішними монстриками, а у кішечки Сандри щіточка помаранчева з ручкою у вигляді русалочки з риб'ячим хвостом. Тато і Мама щоранку нагадують кошенят, що треба чистити зубки, вмиватися і робити зарядку для маленьких лапок.

На сніданок кошенята їдять кашку з молочком. Котики люблять цукерки і морозиво. Але Тато і Мама дають їм цукерки і морозиво тільки після корисної їжі.

Після сніданку кошенята одягаються і беруть свої рюкзачки. Мама і Тато відводять кошенят в школу.

Котик Майк любить математику. Він знає всю таблицю множення. Учитель задає в школі багато прикладів, але котик Майк вирішує всі приклади і отримує п'ятірку. Сьогодні у котика Майка урок математики, урок природознавства і урок фізкультури. На уроці математики котик Майк вирішує приклад біля дошки, на уроці природознавства вчитель розповідає, що сміття треба викидати в спеціальні урни, а на уроці фізкультури котик Майк бігає зі своїм другом Мартіном навипередки.

Кішечка Сандра дуже любить ходити в школу для самих маленьких кошенят. У неї є улюблені подруги Паула і Валерія. Вчителька вчить кішечку Сандру і весь інший клас писати літеру А. Сьогодні кішечка Сандра вивчила свою першу літеру.

Тато і Мама забирають своїх кошенят після уроків і ведуть за лапки додому. Вдома Мама годує кошенят супом. Котик Майк дуже просить Маму приготувати піцу. Котик Майк дуже любить піцу "Чотири сири". Мама каже котику Майку робити уроки. Поки він робить уроки піца готова.

Всі сім'я сідає за стіл, п'є чай з варенням і їсть смачну сирну піцу.

Котик Майк і кішечка Сандра готують свої рюкзачки на завтра. Завтра буде ще один прекрасний і сонячний день.

Котик Майк і кішечка Сандра йдуть чистити зубки і надягають свої піжами.

Вони бажають Татові і Мамі на добраніч, йдуть в свої кімнатки і солодко засипають,

сопучи маленькими носиками.

Похід в гори

Одного разу котик Майк і кішечка Сандра захотіли подорожувати. Вони попросили своїх батьків на вихідних влаштувати їм пригоду. Батьки кошенят подумали і вирішили повезти котика Майка і кішечку Сандру в гори на екскурсію.

□ Які височенні! І які гарні гори! — захоплювався котик Майк.

□ Тато, а правда, що гори дістають до самого неба? — запитала тата кішечка Сандра.

— Ні, — відповів батько, — до неба дуже далеко і високо. Ми приїдемо додому і Майк прочитає тобі про небо і космос, і про те, що це шари повітря, які називаються атмосферою. Там високо літають літаки, а щоб полетіти зовсім високо в космос, вчені винайшли ракети.

Кішечка Сандра уважно слухала батька і братика, тримала Маму за руку і дивилася на красиві гори. Ще кішечка Сандра захотіла бути такою ж розумною, як її братик і вирішила читати багато книг. Вона бачила, що Мама і Тато кожен день читають книги. Братик Майк теж любить читати кожен день. Вона вирішила, що якщо навчиться читати книги, то буде знати все на світі.

□ Дивіться, які камені! Які вони величезні і важкі! — Котик Майк і кішечка Сандра розглядали величезну кам'яну брилу.

□ Так, — сказала Мама, це називається гірські породи, є ще гірські хребти і гірські вершини, коли багато гір розташовані один поруч з одним, а вершини — це коли піднімаєшся високо високо на гору, і вище тебе тільки хмари.

Котики слухали Маму і Тата з великим інтересом. А коли повернулися додому, то прочитали в книзі, що найвища гора в світі називається Джомолунгма і вона знаходиться в Китаї.

□ Який цікавий день в горах! — сказали котики своїм батькам. А давайте на наступних вихідних поїдемо на море?

□ Обов'язково! — пообіцяли кошеняткам батьки, — тільки вам необхідно вибрати і прочитати книгу про море, щоб ми з вами подивилися, які морські жителі там мешкають. Адже перед тим, як поїхати в гори ми з вами говорили, що в горах живе багато різних тварин, птахів і рослин.

□ Я пам'ятаю, що в горах живуть гірські кози і вовки!

□ А я пам'ятаю, що в горах живуть орли, яструби, ростуть ялини і сосни.

□ Все вірно! Ви — великі молодці і знаєте про гори дуже багато, тепер візьміть дитячу книгу про моря і подивіться, хто мешкає на дні, якого кольору і смаку вода в морі і чому моря бувають теплими і холодними.

Котик Майк і кішечка Сандра побігли за дитячою енциклопедією, яку подарувала хрещена. А Мама і Тато відкрили карту і почали обговорювати екскурсію на море на наступних вихідних для своїх кошенят.

Морська прогулянка

На вихідних Тато і Мама розбудили котика Майка і кішечку Сандру дуже рано.

□ Доброго ранку! Вставайте, кошенята, ми їдемо на море!

□ Ура! Ура! Море! Море! — зраділи кошенята і побігли чистити зубки.

Море з ранку було тихим, спокійним і прозорим. Маленькі хвилі і яскраве ранкове сонечко ласкаво віталися з кошенятами. Маленькі камінчики, мушлі та водорості зацікавили братика і сестричку.

Вони вирішили влаштувати змагання і порахувати, хто більше збере красивих морських прикрас в своє відерце.

Кішечці Сандрі дуже подобалося збирати білосніжні маленькі мушлі, вони нагадували їй намиста, які їй подарувала бабуса Кішка на день народження. А ще Мама кішка розповіла, що в мушлях на морському дні живуть справжні перлинки, які потрапляють туди крупинкою піску і перетворюються з часом на справжню коштовність. Кішечка Сандра була в захваті. Вона тепер збирала всі біленькі мушлі в надії, що раптом в якийсь із них є скарб.

□ Мама, а чому море солоне? — запитала Маму кішечка Сандра.

□ Я читала про це в енциклопедії, багато вчених думають, що річки, які стікають в море, вимивають з мілини мінерали і несуть їх в моря, в які впадають. А моря в свою чергу утворюють світові океани. Таким чином, кожна річка несе в морі частинку солі, — відповіла Мама кішка.

□ А я читав, що моря стали солоними через вулкани, вулкани вивергали сірку та інші хімічні елементи, це все змішувалося, взаємодіяло і впадало в моря, — сказав котик Майк.

□ Все правильно, Майк, ці процеси були багато мільйонів років тому, коли утворився Первинний Світовий океан. Вулкани звільняли з надр землі атоми натрію і хлору, які осідали на дні. До речі, в енциклопедії написано, що морська вода містить майже всі хімічні елементи, — додав Тато кіт.

□ А ще купатися в морській воді дуже корисно для здоров'я, нам в школі говорили! — радісно закричала кішечка Сандра.

Кошенята бігали по берегу і захотіли перекусити. Мама і Тато посадили їх на березі на стільчики, поставили перед ними маленький столик, дали кожному по бутерброду і налили з термоса в чашечки гарячий, ароматний, солодкий чай.

Кошенята жували бутерброди, запивали чаєм і дивилися на море.

Раптом Котик Майк закричав:

— Дивіться, дельфіни! Вони зовсім близько підпливли до берега, видно біля берега багато риби!

□ Де? Де? Я не бачу! — Кішечка Сандра почала переживати, що не бачить дельфінів.

Раптово вдалині над морською гладдю майнула темна спинка дельфіна. А за нею ще одна.

□ А ви знали, що дельфіни не риби, а теплокровні тварини, які годують дитинчат молоком, вони плавають з величезною швидкістю, а ще їх мозок більший, ніж мозок людини? А ще я читав, що дельфіни мають свою, особливу мову, вона, як ультразвук, завдяки якому, вони чують один одного на великій відстані, — сказав котик Майк.

□ Дякую за інформацію, синку, а ще в Індії дельфінів не вважають тваринами, — сказала Мама кішка.

□ Це як? Вважають їх рибами?

□ І не рибами.

□ А ким же? — хором запитали діти.

□ В Індії їх визнали "особистостями, що не належать до людського роду", індійські вчені, перші вчені в світі, які офіційно визнали, що у дельфінів є інтелект і самосвідомість, — відповіла Мама кішка.

Кішечка Сандра з цікавістю слухала свого братика. Він розповідав цікаві факти про багатьох морських мешканців, наприклад, про крабів з величезними клешнями і про морських зірок, які за допомогою присосок пересуваються по морському дну.

Ще Котик Майк розповів про морських риб, які живуть в різних частинах світу, і про самих величезних тварин на планеті — китів.

□ А ви знаєте, що багато століть тому люди думали, що наша земля плоска, і що вона лежить на спинах трьох гігантських слонів, які стоять на черепасі? — запитала Мама кішка.

□ Ні! Не чули! Розкажи, розкажи!

□ Дуже давно, коли люди тільки починали переселятися з печер в будинки, шити собі одяг, розвивалися і винайшли колесо, ніхто не знав, де закінчується земля. Всі люди вірили в те, що кінець землі там, де починається море, а щоб море не стікало вниз і люди не залишилися без води і риби, баланс підтримують три слона, які стоять на черепасі, та на такій гігантській, що може витримати не тільки трьох слонів, але всю землю з океанами, морями, горами, річками, тваринами і людьми. І люди довго вірили в це, поки вчені і мореплавці не зробили великі відкриття і не довели, що наша земля — кругла, що це планета, і знаходиться вона в Сонячній системі.

Морська прогулянка вийшла чудова. Після обіду на морі з'явилися маленькі хвилі і кошенята із захопленням тікали від них по піску. Вони знайшли клешню краба, водорості і красиву велику мушлю. Потім Тато кіт повів малюків на скелю і показав їм мушлі та мідії, які живуть на каменях, щільно прикріпившись до них присосками. З висоти скель вони бачили зграї великих і маленьких риб, які миготіли в хвилях, як мамині срібні сережки на ланцюжках.

По дорозі додому кошенята заснули, а батьки домовилися зводити їх в планетарій і розповісти все про планету Земля і Сонячну систему.

3 днем народження, Тео!

Котик Майк і кішечка Сандра весь тиждень чекали неділі, щоб піти в гості до своїх

родичів: тітоньки Яни, дядька Зійі та двоюрідного братика Котика Теомана.

Сім'я родичів запросила їх на річницю, день народження їхнього синочка, маленького Котика Теомана. День народження Теоманчика святкували найближчої неділі, бо йому виповнювався один рік. До цієї події залишалися лічені дні. Раніше Мама кішка дзвонила своїй сестрі Кішці Яні кожен місяць і вітала з народженням Тео. Котик Майк і кішечка Сандра запитували, чому кожен місяць Тео і його сім'я отримують привітання. Мама кішка пояснила, що до одного роки малюка можна вітати кожен місяць, у нього ріжуться зубки, він починає сидіти, повзати, ходити, взагалі, докладає величезні зусилля до свого зростання і розвитку.

— Вас теж вітали кожен місяць, коли ви тільки народилися, і тітка Яна завжди надсилала вам листівки, подарунки та привітання, — розповідала Мама кішка своїм кошенятам.

Весь тиждень з понеділка по п'ятницю вони вставали о сьомій ранку, чистили зубки, вмивалися, сідали снідати і запитували у Мами кішки скільки залишилося днів до дня народження маленького Тео. Мама кішка насипала їм сніданок, посміхалася і терпляче відповідала, що до дня народження Тео залишилося дочекатися неділі. Котики зітхали, скаржилися, що час йде дуже повільно і збиралися в школу.

— Як же так? Чому сьогодні ще не неділя? — скаржилася Мамі кішці кішечка Сандра. Їй просто не терпілося надіти нові туфельки і нову сукню, яку Мама кішка купила спеціально для цього свята.

— А торт буде?— Котика Майка хвилювали зовсім інші питання, і Мама кішка ствердно кивнула.

Вечір суботи пройшов у підготовці. Мама кішка і Тато кіт підписували листівку для маленького Теоманчика, надували повітряні кулі, готували подарунки для свого Котика племінника Тео. Котик Майк і кішечка Сандра сперечалися між собою, хто буде нести подарунки і першим привітає двоюрідного братика. Вирішили нести головний подарунок разом з двох сторін.

Ранок неділі був дощовим і похмурим. Кішечка Сандра прийшла в спальню до батьків в сльозах і поскаржилася, що погана погода не дозволить надіти тепер на її лапки білі туфельки і білі шкарпетки.

— Тепер я вимажусь і буду брудна! — розмазуючи сльози по мордочці, ридала кішечка Сандра.

— Не плач, Сандра, Тато кіт відвезе нас на свято, а для того, щоб не замазатися, ми з тобою акуратно обійдемо всі брудні і глибокі калюжі. У тітки Яни великий ганок і веранда, нам не страшний ні дощик, ні вітер, тому що ми від нього будемо закриті. Погода не зіпсує свято Тео і твій наряд. Тим більше, що дощ майже пройшов, скоро все висохне. А поки що розбуди Майка, почисти зубки, вмийся і приходь снідати, а я йду готувати вам сніданок.

Кішечка Сандра змахнула сльозинку, посміхнулася і побігла робити те, що сказала їй Мама кішка. Тепер у неї був прекрасний настрій і вона з нетерпінням чекала свята.

Після сніданку сім'я котиків готувалася до поїздки. Котик Майк і кішечка Сандра

наділи свої заздалегідь приготовані речі, прибралися і чекали на дивані Тата з Мамою.

Але коли вони всі разом вийшли з дому трапилася неприємність. Так як котик Майк ніс подарунок для маленького Теоманчика з лівого боку, кішечка Сашуня несла подарунок з правого боку, вони дивилися тільки вперед і не побачили, що після дощу на дорозі багато равликів і дощових черв'яків. Наступивши на черв'яка, Котик Майк послизнувся, втримався на ногах, але впустив подарунок на підлогу. Кішечка Сандра впала на святково упаковану коробку зверху, придавивши червоний бант.

— Що у вас відбувається? — суворо запитала Мама кішка, яка закривала двері будинку на ключ і тримала в руках кульки, численні пакети і квіти для тітки кішки Яни.

— Ми упустили подарунок і пом'яли бант! — ридала кішечка Сандра піднімаючись з подарункової коробки.

— Нічого страшного, зараз заїдемо в подарунковий магазин і упакуємо заново машинку для Теоманчика і дитячий конструктор Лего. Я поклав ці коробки в одну велику, так що подарункам удар не загрожує! — Тато кіт підняв подарунок, поклав у багажник автомобіля і посадив кошенят в дитячі крісла.

День Народження пройшов казково! Малюк Тео зрадів великій білій машині і возився з нею все свято, радісно агукуючи і посміхаючись. Котики грали з конструктором Лего, справедливо розсудивши, що будуть показувати малюкові Котику Тео, як правильно будувати різні предмети з конструктора Лего. Тітка кішка Яна і дядько кіт Зійя приготували для малюка Тео прекрасне свято. Вони замовили торт у формі котика, який тримає одиничку, запросили фотографа, своїх друзів і родичів. Весь вечір гості сміялися, слухали музику і їли дуже смачну їжу. А коли прийшов вечір тітка кішка Яна поставила на торт велику золоту свічку для іменинника і запалила її. У вітальні погасили світло і включили різнокольорові вогники, якими були прикрашені стіни. Всі гості, а також, котик Майк і кішечка Сандра хором співали:

"З днем народження, дорогий Теоманчик!"

Потім тітка кішка Яна і дядько кіт Зія взяли маленького Котика Тео на ручки, підійшли до торту і всі разом задули свічку!

Гості зааплодували і засміялися, привітали малюка з першим днем народження і побажали щастя і міцного здоров'я!

Малюк Тео сидів на ручках у Тата і Мами, дивився на гостей оченятами-намістинками і посміхався. Йому подобалися вогники, подобалися гості, їх сміх і веселощі.

— Як ти думаєш, Теоманчику подобається свято? — Кішечка Сандра жувала торт і запивала його апельсиновим соком.

— Думаю, так! — Котик Майк потягнувся за третім шматком торта, але побачивши здивовані очі Мами кішки, начепив на виделку виноградину.

— А чому я його не пам'ятаю?

— Тому що перший рік відзначається дуже пишно і з розмахом, але найсумніше, що ми з тобою бачили це тільки на фотографіях. Ну я свій рік бачив на фотографіях. Мені

ще тітка Яна подарувала шикарний звуковий килимок для стрибків. Хоча ні тітки Яни, ні торта, ні килимка я не пам'ятаю. А ось твій рік я пам'ятаю, Сандра. Тітка Яна і дядько Зійя подарували тобі будиночок і привезли рожевий торт. Я майже весь з'їв сам.

— Я цього не пам'ятаю, — схлипнула Сандра.

— Зате ти будеш пам'ятати рік Теоманчика, це круте свято, а він в свою чергу буде пам'ятати рік своїх молодших братика або сестрички – філософствував котик Майк і покладав собі третій шматок торта, поки Мама кішка не бачить.

— Справедливо, — заспокоїлася і погодилася кішечка Сандра.

Гості дякували господарям за привітний прийом і розходилися по домівках. Мама кішка допомогла тітці кішці Яні прибрати зі столу і вимити посуд. Тато і дядько обговорювали у вітальні нову модель електричного автомобіля, котик Майк і кішечка Сандра грали на підлозі в Лего і тільки маленький винуватець свята мирно сопів у своїй колісці.

Йому снилися галявини з кульками, машинками і конячками, сонечко світило яскраво і ласкаво, а на блакитному небосхилі пливли білосніжні хмари. Тео посміхався, міцно стискаючи кулачок, тільки що уві сні він зловив різнобарвного паперового метелика!

Друзі

Котик Майк і кішечка Сандра дуже люблять своїх друзів Котика Лева і Котика Мішуту, з якими часто грають і гуляють. Батьки друзів запрошують Майка і Сандру в гості і теж приводять котиків — братів до Майка і Сандри. Дружать не тільки будинками, а й сім'ями.

Одного разу Котик Льова і Котик Мішута приїхали в гості і привезли з собою іграшкові пістолети.

— Сандра, тобі не можна грати з пістолетами, ти ж дівчинка. Іди грай в свої ляльки. І взагалі, Льова і Мішута — мої друзі, ми граємо в хлопчачі ігри, стрілялки, машинки, битви. А ти ще маленька, і до того ж дівчинка.

Братик Майк був невблаганний, він відкрив двері зі своєї кімнати, натякаючи сестрі, що вона серед хлопчиків зайва.

Кішечка Сандра не чекала такого підступу від власного брата. Вона залилася гіркими сльозами і закрила мордочку лапками.

Котик Льова і Котик Мішута не очікували, що замість обіцяних веселощів отримають відро дівчачих сліз і сварку між котиком Майком і кішечкою Сандрою.

— Мама! Мама! — Кішечка Сандра стояла перед закритою кімнатою котика Майка і продовжувала плакати.

Мама кішка почула крик своєї дочки і примчала з кухні, витираючи лапи об фартух.

— Сандра, що сталося? Чому ти кричала?

— Мама! Я не хочу бути дівчинкою!

— Що?!

Мама кішка навіть на хвилину забула, що у неї печеться в духовці пиріг з яблуками. Вона знала, що скоро діти зголодніють і захочуть поласувати чимось смачненьким. А яблучний пиріг був улюбленими ласощами чотирьох друзів.

— Мама, Майк сказав, що дівчатка не повинні грати з хлопчиками, що я занадто маленька, і що котик Льова і котик Мішута його друзі, а не мої друзі! Я не хочу бути дівчинкою! Дівчинкою бути погано!

Кішечка Сандра голосно ридала і сякалася в мамин кухонний фартух.

— Сандра, нехай хлопчики грають в кімнаті, а ми з тобою підемо на кухню. По-перше, мені треба подивитися на пиріг, а то від нього залишаться ріжки та ніжки, а точніше, вуглинки. А по-друге, у мене для тебе є один секрет.

І Мама кішка загадково підморгнула, доклала палець до губ, мовляв хлопчикам чути не обов'язково, і відвела кішечку Сандру за собою на кухню.

У жовтенькій, як яечко, і затишній кухні стояли аромати випічки і завареного м'ятного чаю. Мама кішка посадила кішечку Сандру на високий стільчик, дістала з духовки пиріг і поставила вистигати. Потім налила собі і доньці чай в чашечки з квітами і відкрила коробочку цукерок, які подарували Сандрі Льова і Мішута.

— Сандра, я зараз скажу тобі один секрет, але не розповідай його ні братику, ні друзям, добре?

— Добре!

Кішечка Сандра з цукеркою за щокою ловила кожне мамине слово.

— Дівчинкою бути набагато краще. І я тобі зараз поясню чому. Дівчатка надягають красиві сукні, а хлопчики завжди в джинсах або спортивних костюмах. Дівчата грають такими красивими лялечками, а хлопчики — грубими і чорними пістолетами. Дівчатка плетуть коси, хвостики, гульки з різними резиночками і заколочками. Дівчатка вміють пекти смачні торттики і печиво, а хлопчики захоплюються і з задоволенням пробують. Дівчатка стають мамами і це найбільше щастя на землі! От уяви, якби я захотіла стати хлопчиком? Вас би з Майком ніколи не було!

— Ні! Ні, мамочка! Не лякай мене! Не треба хлопчиком ні мені, ні тобі!

— Ось і я про те ж!

Мама кішка посміхнулася і розрізала остиглий пиріг на чотири частини.

Коли діти сиділи за столом, Мама кішка підморгнула кішечці Сандрі і голосно сказала:

— А ви знаєте, хлопчики, що цей пиріг допомогла мені пекти Сандра?

— Сандра? — В один голос закричали три котика, здивовано підкидаючи брови. Вони вже доїли свої порції і з захопленням дивилися на маленьку кішечку.

— Сандра, ти така молодець, я навіть не знав, що ти вмієш пекти пироги! — сказав з подивом котик Мішута.

Котик Майк і Котик Льова закивали, погоджуючись з Мішutoю.

— Сандра, пробач, що я сказав, що Льова і Мішута тільки мої друзі. Це наші з тобою друзі. І ми будемо грати разом. Пішли грати з нами, — сказав братик котик Майк.

— Спасибі, хлопчики, але я піду в ляльки пограю!

Сандра хитро примружилася і посміхнулася Мамі кішці, а котики, зітхнувши з полегшенням, радісно зникли з кухні за лічені секунди.

Кінець!